

En beskrivelse af Profetens Salâh – Ibn Bâz

En beskrivelse af Profetens Salâh

كيفية صلاة النبي صلى الله عليه وسلم

Af Shaykh 'Abdul-'Azîz ibn 'Abdillâh ibn Bâz

www.islamsvej.dk
Dansk oversættelse af
Abu Mohammad Said Bak

”Bed jeres Salâh ligesom I så mig bede.”

Forfatterens forord

Sandelig al pris tilkommer Allâh. Vi priser Ham og søger Hans hjælp. Vi beder om Hans tilgivelse og vi søger tilflugt hos Ham fra vore sjæles ondskab og fra vores handlingers dårlighed. Hvem end Han retleder vil aldrig blive vildledt, og den han tillader at blive vildledt vil aldrig finde retledning.

Jeg bevidner at der ikke er nogen anden (sand) gud end Allâh (og at intet andet end Han er værd at tilbede og adlyde), og jeg bevidner at Muhammad er Hans slave og sendebud. Må fred og Allâhs velsignelser være over ham og over hans Følgere og over dem som følger dem i fromhed indtil Genopstandelsedagen.

Formålet med denne kortfattede lille bog er at forklare hvordan Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) plejede at udføre sin Salât (daglige tidebønner). Jeg vil gerne præsentere denne forklaring til enhver muslim så de må gøre deres bedste for at efterligne og kopiere Profetens fremgangsmåde i at udføre Salâh (bøn).

As-Salâhs (bønnens) fremgangsmåde

Imâm al-Bukhâri berettede at Profeten Muhammad (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sagde: ”Bed jeres Salâh ligesom I så mig bede.”

Så her forklares hvorledes Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) udførte bønnen (as-Salâh).

1. Udfør wudû (den mindre rituelle afvaskning) som Allâh beordede i verset:

”O I troende! Når I vil udføre bønnen, vask jeres ansigter og jeres hænder op til albuerne, stryg (ved at føre våde hænder over) jeres hoveder og vask jeres fødder op til anklerne.” [Sûrah al-Mâ'idah, 5:6]

Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sagde: ”Salâh (bøn) uden wudû er ugyldig.”

2. Vend ansigtet mod qiblah (bederetningen – mod Ka’bahen i Mekkah) imens du har intentionen (niyyah) om at udføre den pågældende bøn, hvad enten den er obligatorisk eller én af de opfordrede (sunnah-) bønner. Desuden bør du have en sutrah (et objekt, såsom en væg, søjle eller en stav sat i jorden foran dig, som hindrer folk og dyr i at gå ind foran dig) med mindre du beder bag en imâm (leder af bønnen) idét hans sutrah gælder for dig også.

3. Takbîrat ul-Ihrâm, som er at sige:

Allâhu Akbar

(Allâh er Størst) – mens du kigger på det sted hvor din pande vil hvile når du knæler i bønnen.

4. Løft dine hænder til skulderhøjde eller på højde med dine ører, når du siger ”Allâhu Akbar.”

5. Placér din højre hånd over din venstre hånd og/eller vrist og lad dem hvile over brystet, som Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) plejede at gøre.

6. Herefter er det opfordret at fremsige denne du’â’ al-istiftah (åbnings-bøn) inden i sig selv:

“Allâhumma bâ’id bainî wa bainâ khatâyâya kamâ bâ’adta bainal-mashriqi wal-maghribi. Allâhumma naqqini min khatâyâya kamâ yunaqqa ath-thawbul-abyado min ad-danas. Allâhumma-ghsilni min khatâyâya bil-mâ-i waththaldji wal-barad.”

Betydning: “O Allâh adskil mig fra mine synder som Du adskilte østen fra vesten. O Allâh rens mig fra mine synder ligesom den hvide kjortel bliver rensset for dens skidt. Og Allâh vask mine synder bort med vand, sne og hagl.”

Eller man kan i stedet fremsige (denne kortere du’â’):

“Subhânaka Allâhumma wa bihamdika wa tabâraka-smuka wa ta’âla djadduka wa lâ ilâha ghayruk.”

Betydning: ”Priset og æret være du O Allâh, velsignet være Dit Navn og højt hævet være Din Majestæt og Ære. Der er ingen guder (intet værdigt til tilbedelse) undtagen Dig.”

Eller man kan fremsige en hver anden du’â’ som Profeten (sallâ Allâh ‘alayhi wa sallam) plejede at fremsige i sine bønner. Det er bedst at skifte imellem de forskellige du’â’er, f.eks. den ene i al-Fadjr (morgenbønnen), en anden i den næste bøn osv., i overensstemmelse med hvad Profeten (sallâ Allâh ‘alayhi wa sallam) plejede at gøre.

Efter åbnings-bønnen (du’â’) sig da:

”A’ûdhu billâhi min ash-Shaitânir-radjîm”

Betydning: ”Jeg søger tilflugt hos Allâh fra den forbandede Satan”

Derefter siger du:

Bismillâhir-Rahmânir-Rahîm

Betydning: ”I Allâhs Navn, den Barmhjertige den Nådige.”

Recitér så sûrat ul-Fâtihah (sûrah nr.1 i Qur’ânen):

**Al-hamdu lil-lâhi Rab-bil-’âlamîn
Ar-Rahmânir-Rahîm
Mâliki yawmid-Dîn
Iy-yâka na’budu wa iy-yâka nasta’in
Ih-dinas-Sirâtal-Mustaqîm
Sirâtal ladhîna an’amta ‘alaihim
Ghayril maghdûbi ‘alaihim walad-dâl-lîn**

Betydning (meningsmæssig):

”Al pris tilkommer Allâh, Herre over ‘Âlamîn (menneskeheden, djinn og alt eksisterende)
Den Barmhjertige den Nådige
Den eneste ejer (og dommer) af Religionens (og Dommens) Dag
Dig tilbeder vi og dig tilspørger vi om hjælp
Retled os ad den Rette Vej
Deres vej, som du viste din Nåde
Ikke deres (vej) som vakte Din Vrede
ej heller deres (vej) som blev vildledt

Og dernæst siger du:

Âmîn

(lavt hvis bønner er lav, og højt hvis den er hørbar, dog kun efter hørbar recitation).

Herefter læses endnu en sûrah fra Qur’ânen – f.eks. én af de korte, såsom sûrat ul-Ikhlâs (sûrah nr.112):

**”Qul huw Allâhu Ahad
Allâhus Samad
Lam yalid wa lam yûlad
Wa lam yakul-lahu kufuwan Ahad”**

Betydning (meningsmæssig):

”Sig: Han er Allâh den Ene
Den Som Intet Behøver (og som alle skabninger er afhængige af)
Han avler ikke og ej heller blev han avlet
Og intet er Hans lige eller kan sammenlignes med ham.”

7. Så buk dig i rukû’ idet du løfter hænderne til skuldrene eller ørerne, mens du siger:

Allâhu Akbar
(Allâh er Størst)

så bøj ned idet du står så ryggen og hovedet udgør en vandret linie og dine hænder spredes og griber om dine knæ.
Stå roligt og afslappet i denne stilling og sig i dig selv:

Subhâna Rabbiyal-’Adhîm (3 gange)

Betydning: ”Min Herre, den Mægtigste er fri for mangler”

8. Rejs dig op i oprejst stilling, idet du løfter hænderne til skuldrene eller ørerne, mens du siger

Sami’ Allâhu liman hamidah
(”Allâh hører den som priser Ham”)

Idét du når oprejst stilling sig da:

Rabbanâ wa lakal Hamd

(”Vor Herre, al pris tilkommer dig”)

(Hvis du beder bag en imâm, så siger han ” Sami’ Allâhu liman hamidah”, mens du blot siger ”Rabbanâ wa lakal Hamd” som svar.)

Placér så hænderne på brystet, som de var inden du bukkede dig i rukû’.¹

9. Knæl med ansigtet mod jorden, og hvil med knæene på jorden førend hænderne placeres på jorden, hvis det er muligt. Hvis ikke, er det i orden at placere hænderne først.

Dine fingre og tæer skal pege i bederetningen (mod qiblah) og dine hænder udstrakte med fingrene tæt sammen.

I sudjûd (denne knælende position) skal flg. kropsdele berøre jorden (dvs. underlaget): Panden, næsen, begge hænder, begge knæ, og tæerne (undersiden af tæerne).

Sig så:

Subhâna Rabbiyal-A’lâ (3 gange)

Betydning: ”Min Herre, den Ophøjede, er fri for mangler”

Lad ikke maven hvile på dine lår eller dine lår på resten af benet.
Dine arme (ikke hænderne) skal være hævet let fra underlaget.

For Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) har sagt: ”Lav sudjûd ordentligt, vær lige i den, og læg ikke jeres arme fladt på jorden ligesom hunde.”

Det er opfordret at man herefter beder til Allâh om det man ønsker, mens man er i denne stilling, som jo altså kaldes sudjûd.

10. Løft hovedet fra sudjûd mens du siger:

Allâhu Akbar

(Allâh er Størst)

og placér din venstre fod fladt på jorden og sid på den, mens din højre fod bevares oprejst, med tæerne mod jorden og dine hænder placeres på lår eller knæ.

Sig så inden i dig selv:

Rabbigh-firlî

(”Min Herre tilgiv mig”)

Bevar ro og afslappethed i denne stilling, som kaldes djulûs.

¹ Oversætterens kommentar: Man kan også lade hænderne hænge langs siden, i denne position, efter rukû’ og før sudjûd, som nogle af de lærde mener er det korrekte. Begge holdninger er gyldige.

11. Lav nu sudjûd igen, idet du siger:

Allâhu Akbar
(Allâh er Størst)

og gentag det du gjorde og sagde i den første sudjûd (se pkt. 9).

12. Løft hovedet fra sudjûd mens du siger

Allâhu Akbar
(Allâh er Størst)

og sæt dig igen ganske kort i den siddende stilling, idet du venter kort i denne stilling, som er magen til den mellem de to gange sudjûd, bortset fra at du her ikke siger noget, og efter at have siddet et øjeblik rejser du dig op støttende dig på dine knæ eller jorden.

Placér dine hænder på brystet, som tidligere beskrevet, og recitér sûrah al-Fâtihah og en anden sûrah og gør præcis som du gjorde i første rak'ah².

De forskellige bønner består af et lige eller ulige antal rak'ât eller bønne-enheder.

De som beder bag en Imâm (leder af bønnen) skal passe på altid at følge ham – dvs. at man ikke "overhaler" ham i bevægelserne (oversætter: eller kommer for langt bagefter). Altså går man først til næste bevægelse, når man har set ham gøre det.

13. Hvis bønnen består af kun to rak'ât (som i Fadjr-bønnen (morgenbønnen), 'Id-bønnen eller Djumu'ah-bønnen - fredagsbønnen), så rejser man sig ikke op efter at have lavet de to gange sudjûd i anden rak'ah. I stedet bliver man siddende i djulûs, som før beskrevet. Dog lader man denne gang højre hånd være lukket i en knytnæve, liggende på låret over knæet, med kun pegefingern pegende ud i luften, som et tegn på Allâhs Enhed, eventuelt kan du lade tommelfingern danne en cirkel med den mellemste finger.

Fingern kan bevæges gennem hele tashahhud (en smule op og ned)– men du kan også lade den være udstrakt under hele tashahhud – Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde det på begge måder, så det er godt at man skifter mellem dem. Og venstre hånd lægges hvilende fladt på venstre lår eller knæ.

Læs den følgende tashahhud (eller en af de andre autentisk berettede versioner) mens du sidder:

“At-tahiyâtu lillâhi was-salawâtu wat-tayyibât. As-salâmu ‘alayka ayyuha-n-nabiyu wa rahmatu-llâhi wa barakâtuh. As-salâmu ‘alayna wa ‘alâ ‘ibadi-llâhis-sâlihîn. Ash-hadu an lâ ilâha ill’Allâhu wa ash-hadu anna Muhammadan ‘abduhu wa rasûluh. Allâhumma salli ‘alâ Muhammadin wa ‘alâ âli Muhammadin, kamâ salayta ‘alâ Ibrâhîma wa ‘alâ âli Ibrâhîm. Innaka Hamîdun Madjîd. Wa bârik ‘alâ Muhammadin wa ‘alâ âli Muhammadin, kamâ bârakta ‘alâ Ibrâhîma wa ‘alâ âli Ibrâhîm. Innaka Hamîdun Madjîd.”

² Rak'ah (pl. rak'ât) er betegnelsen for den serie af bevægelser fra stående position (qiyâm) indtil du sidder, umiddelbart før du rejser dig igen. Man kan altså kalde en rak'ah for en bønneenhed.

Betydning: ”Hilsner og bønner og gode ting tilkommer Allâh. Allâhs Fred, Nåde og Velsignelser være med dig O Profet. Fred være med os og de oprigtige af Allâhs slaver. Jeg bevidner at der ikke er nogen anden gud end Allâh (og at intet andet end Han er værdt at tilbede og adlyde) og jeg bevidner at Muhammad er Hans slave og sendebud. O Allâh velsign Muhammad og Muhammads familie, ligesom du velsignede Ibrâhîm (Abraham) og Ibrâhîms familie. Du er sandelig den Lovpriste og Ærede. Og skænk Muhammad og Muhammads familie ære og værdighed. Du er sandelig den Lovpriste og Ærede.

Efter tashahhud søges Allâhs beskyttelse fra fire ting, sigende denne afslutnings-du'â':

”Allâhumma innî a'ûdhu bika min 'adhâbi Djahannama wa min 'adhâbil qabri wa min fitnatil mah-yâ wal-mamâti wa min fitnatil masîhid-dadj-djâl.”

Betydning: ”O Allâh jeg søger Din beskyttelse fra Helvedes plager, fra livets og dødens prøvelser og fra al-Masîh ad-Dadjdjâl³ prøvelser.”

Herefter kan du igen bede til Allâh med dine personlige ønsker.

Herefter afsluttes as-salâh (bønnen) med taslîm, som er den hilsen som bønnen afsluttes med, ved at du vender dit ansigt mod højre, idet du siger:

As-salâmu 'alaykum wa rahmatullâh

(Må Allâhs Fred og Barmhjertighed være med dig)

Og derefter drejer du ansigtet til venstre og udfører taslîm, ved at du siger det samme en gang til.

14. Hvis bønnen består af tre rak'ât (bønne-enheder) såsom Maghrib (solnedgangs-bønnen) eller af fire rak'ât såsom Dhuhr, 'Asr eller 'Ishâ' bønnerne (middags-, eftermiddags- og nattebønnerne); så rejs dig op efter at have læst tashahhud, som beskrevet før, og løft dine hænder til skulderhøjde mens du siger:

Allâhu Akbar

(Allâh er Størst)

Placér så dine hænder på brystet, som forklaret tidligere, og recitér mens du står i denne tredje rak'ah (og i den fjerde hvis bønnen består af fire rak'ât) kun sûrah al-Fâtihah.

Efter den tredje rak'ah i Maghrib-bønnen og efter den fjerde i Dhuhr, 'Asr eller 'Ishâ' bønnerne bliver man siddende i djulûs (den siddende position), efter de to gange sudjûd.⁴

Og læser tashahhud og afslutnings-du'â' og afslutter bønnen med taslîm ved at du vender dit ansigt mod højre, idet du siger:

³ Al-Masîh ad-Dadjdjâl er også kendt som "Den falske Messias" er og "Antikrist".

⁴ Oversætterens note: Dog med den forskel at du placérer venstre fod under under højre skinneben og lår, siddende på venstre balde – og med højre fod enten i oprejst stilling, med tærne mod jorden eller liggende med indersiden af foden mod jorden. I de kortere bønner bruger man den sædvanlige siddestilling i den afsluttende djulûs.

As-salâmu ‘alaykum wa rahmatullâh

(Må Allâhs Fred og Barmhjertighed være med dig)

Og derefter drejer du ansigtet til venstre og udfører taslîm, ved at du siger det samme en gang til.

As-Salâh (bønnen) er nu afsluttet og herefter er det sunnah (opfordret sædvane fra Profeten – sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam – men altså ikke obligatorisk) at man beder Allâh om Hans tilgivelse, ved at sige:

Astaghfir Allâh (siges 3 gange)

(Jeg beder Allâh om tilgivelse)

Og dernæst at sige:

Allâhumma antas-salâm wa minkas-salâm, tabârakta yâ Dhâl-Djalâli wal-Ikrâm

(O Allâh Du er kilden til Fred og fra Dig er Freden, Du er Velsignet, O Ihændeher af Glorværdighed og Ære)

Og det er opfordret at man derefter siger:

Lâ ilâha ill’Allâh wahdahu lâ sharîka lah. Lahul mulku wa lahul hamdu wa huwa ‘alâ kulli shay’in qadîr, Allâhumma lâ mâni’a limâ a’taita wa lâ mu’tîa limâ man’ata wa lâ yanfa’u dhâl-djaddu minkal-djaddu, lâ hawla wa lâ quwwata illâ billâhi, lâ ilâha ill’Allâhu wa lâ na’budu illâ iyyâhu lahun-ni’matu wa lahul-fadlu wa lahush-shanâ-ul-hasanu lâ ilâha ill’Allâhu mukhlisîna lahud-dîna wa law karihal-kâfirûn.

Betydning:

“Der er ingen (sand) gud undtagen Allâh. Han har ingen partner. Hans er Domænet og Hans er al Pris. Han har Magt over alting, O Allâh der er ingen til at tilbageholde det Du giver og ingen til at give det som Du tilbageholder. Rigdom og verdslige goder vil ikke gavne den som ejer dem i stedet for Dig. Der er ingen magt eller styrke undtagen ved Allâh. Der er ingen (sand) gud undtagen Allâh og vi tilbeder ingen undtagen Ham. Ham tilhører gavmildheden og velsignelsen og lovprisning tilkommer Ham. Der er ingen (sand) gud undtagen Allâh. Inderligt tilegner vi vor tilbedelse til Ham, selvom de vantro foragter det.”

Det er desuden sunnah at man ophøjer Allâh ved at sige

Subhân Allâh 33 gange,

priser Ham ved at sige

Al-Hamdulillâh 33 gange

og **Allâhu Akbar** 33 gange

og færdiggør sin ihukommelse af Allâh til ethundrede ved at sige:

Lâ ilâha ill'Allâh wahdahu lâ sharîka lah. Lahul mulku wa lahul hamdu wa huwa 'alâ kulli shay'in qadîr

(Der er ingen (sand) gud undtagen Allâh. Han har ingen partner. Hans er Domænet og Hans er al Pris. Han har Magt over alting.)

Og herefter kan man recitere âyatul-Kursî (vers 255 af sûrah al-Baqarah, som er sûrah nr. 2) og sûrah al-Ikhlâs, al-Falaq og an-Nâs (hhv. sûrah nr. 112, 113 og 114). Disse sidste tre er det opfordret at læse efter Fadjr- og Maghrib-bønnerne, da Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) plejede at gøre det.

Alle disse du'â' og ihukommelse af Allâh, som finder sted efter bønnerne er afsluttet er sunnah (opfordret, anbefalet) og derfor ikke fard (obligatorisk).

Enhver muslim, mandlig eller kvindelig, er anbefalet at bede 12 rak'ât sunnah (frivillige, men opfordrede) bønner hver dag. Fire af disse rak'ât er før Dhuhur (middagsbønnen) à 2 x 2 og to efter den. To efter Maghrib (solnedgangsbønnen), to efter 'Ishâ' (nattebønnen) og to før Fadjr (morgenbønnen). Disse sunnah-bønner kaldes ar-Rawâtib (regelmæssige frivillige bønner). Profeten opretholdte disse frivillige bønner når han var hjemme.

Når han var på rejse plejede han at bede de to rak'ât før Fadjr-bønnen, Witr-bønnen⁵ (efter 'Ishâ'-bønnen). Der er intet galt med at bede disse frivillige bønner i moskéen, men det er bedre at bede dem derhjemme, fordi Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sagde:

“En mands bedste Salâh er i hans hjem, undtagen de foreskrevne (obligatoriske bønner).”

At udføre disse frivillige bønner er en måde hvorpå man kan opnå adgang til Djannah (Paradis). Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har sagt:

”Den som beder de tolv frivillige rak'ât hver dag og nat, så vil Allâh bygge et hus til ham (eller hende) i Djannah.”

Desuden er det opfordret (sunnah) for Muslimen at bede fire frivillige rak'ât før 'Asr-bønnen (opdelt i 2 x 2 rak'ât) og to rak'ât efter, to før Maghrib og to før 'Ishâ', da det blev praktiseret af Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Allâh ('azza wa djall) siger (i oversættelse af meningen):

“I har sandelig et godt eksempel i Allâhs Sendebud”

[Sûrah al-Ahzâb, 33:21]

Og Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sagde:

”Bed jeres Salâh ligesom I så mig bede.”

Det er Allâhs som vi beder om at gøre os succesrige og velstående og må Han ophøje benævnelsen af vores Profet, Muhammad søn af 'Abdullâh, hans Familie, hans Ledsagere og enhver der følger hans vej indtil Dommedagen.

5 En stærkt opfordret sunnah-bøn med et ulige antal rak'ât – minimum er én rak'ah.